

31998L0078

L 330/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1998 12 5

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 98/78/EB
1998 m. spalio 27 d.
dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje**

EUROPOS SAJUNGOS PARLAMENTAS IR TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 57 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

(1) kadangi 1973 m. liepos 24 d. pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ⁽⁴⁾ ir 1979 m. kovo 5 d. pirmoji Tarybos direktyva 79/267/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio gyvybės draudimo veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ⁽⁵⁾ reikalauja, kad draudimo įmonės turėtų mokumo atsargas;

(2) kadangi pagal 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvą 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, iš dalies keičianti Direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB ⁽⁶⁾, ir pagal 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyvą 92/96/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, derinimo, ir iš dalies keičiančią Direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB ⁽⁷⁾, norint pradėti ir vykdyti draudimo veiklą, reikia gauti valstybės narės, kurioje yra draudimo įmonės registruota buveinė (buveinės valstybė narė), valdžios institucijų išduotą vieną oficialų leidimą; kadangi, laikantis steigimosi teisės ir paslaugų teikimo laisvės principų, toks leidimas įmonei leidžia vykdyti veiklą visoje Bendrijoje; kadangi buveinės valstybės narės kompetentingos įstaigos privalo stebėti draudimo įmonių finansinę padėtį, įskaitant ir jų mokumą;

(3) kadangi priemonės dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje turėtų leisti draudimo įmonę prižiūrinčioms institucijoms labiau pamatuotai spręsti apie jos finansinę padėtį; kadangi atliekant tokią papildomą priežiūrą, reikėtų atsižvelgti į tam tikras įmones, kurioms pagal Bendrijos direktyvas šiuo metu priežiūra nėra privaloma; kadangi ši direktyva jokiu būdu nereiškia, kad valstybės narės privalo prižiūrėti kiekvieną tokią įmonę atskirai;

⁽¹⁾ OL C 341, 1995 12 19, p. 16 ir OL C 108, 1998 4 7, p. 48.

⁽²⁾ OL C 174, 1996 6 17, p. 16.

⁽³⁾ 1997 m. spalio 23 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 339, 1997 11 10, p. 136), 1998 m. kovo 30 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 204, 1998 6 30, p. 1), 1998 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 313, 1998 10 12) ir 1998 m. spalio 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 228, 1973 8 16, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7).

⁽⁵⁾ OL L 63, 1979 3 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

⁽⁶⁾ OL L 228, 1992 8 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

⁽⁷⁾ OL L 360, 1992 12 9, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

- (4) kadangi bendrojoje draudimo rinkoje draudimo įmonės konkuruoja tiesiogiai viena su kita, todėl kapitalo reikalavimų taisyklės turi būti vienodos; kadangi dėl to kriterijai, taikomi papildomai priežiūrai nustatyti, neturi būti palikti tik valstybių narių nuožiūrai; kadangi bendrų pagrindinių taisyklių priėmimas atitinka Bendrijos interesus, nes leidžia išvengti konkurencijos iškreipymų; kadangi būtina pašalinti kai kuriuos valstybių narių įstatymų dėl riziką ribojančių taisyklių, kurių draudimo grupės įmonės privalo laikytis, skirtumus;
- (5) kadangi siekiama tokio esminio, būtino ir pakankamo suderinimo, kuris leistų riziką ribojančios kontrolės sistemoms šioje srityje pripažinti viena kita; kadangi šios direktyvos tikslas – pirmiausia padėti apsaugoti apdraustų asmenų interesus;
- (6) kadangi kai kurios šios direktyvos nuostatos nustato minimalius standartus; kadangi buveinės valstybė narė gali nustatyti draudimo įmonėms, kurioms leidimus yra išdavusios jos pačios kompetentingos institucijos, griežtesnes taisykles;
- (7) kadangi šioje direktyvoje papildomą priežiūrą numatoma taikyti bet kuriai draudimo bendrovei, kuri dalyvauja bent vienoje draudimo ar perdraudimo įmonėje ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje, o pagal skirtingas taisykles – draudimo bendrovei, kurios patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, perdraudimo įmonė, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė arba mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji bendrovė; kadangi pagrindinis draudimo priežiūros principas išlieka atskirų draudimo įmonių priežiūra, kurią vykdo kompetentingos institucijos;
- (8) kadangi būtina apskaičiuoti draudimo įmonių, sudarančių draudimo grupę, koreguotą mokumą; kadangi Bendrijoje kompetentingos institucijos apskaičiuodamos, kokią įtaką draudimo įmonės finansinei padėčiai turi jos priklausymas draudimo grupei, taiko skirtingus metodus; kadangi šioje direktyvoje nustatomi trys tokio apskaičiavimo metodai; kadangi laikoma, kad šie metodai rizikos ribojimo požiūriu yra ekvivalentiški;
- (9) kadangi draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, perdraudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės dukterinei draudimo įmonei gali daryti poveikį grupės, kurioje ji dalyvauja, finansiniai ištekliai ir tų išteklių paskirstymas grupėje; kadangi kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteiktos galimybės vykdyti papildomą priežiūrą ir draudimo įmonės lygiu imtis atitinkamų priemonių, kai jos mokumui kyla ar gali kilti pavojus;
- (10) kadangi kompetentingoms institucijoms turi būti priinama visa informacija, būtina papildomai priežiūrai vykdyti; kadangi būtina nustatyti institucijų, atsakingų už draudimo įmonių priežiūrą, bendradarbiavimą ir jų bendradarbiavimą su institucijomis, atsakingomis už kitų finansų sektorių priežiūrą;
- (11) kadangi sandoriai grupės viduje gali turėti įtakos draudimo įmonės finansinei būklei; kadangi kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę vykdyti tokio tipo sandorių grupės viduje bendrą priežiūrą ir draudimo įmonės lygiu imtis atitinkamų priemonių, kai jos mokumui kyla ar gali kilti pavojus,

PRIĖMĖ ŠIA DIREKTYVA:

1 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje:

- a) *draudimo įmonė* – įmonė, kuri yra gavusi oficialų leidimą pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį arba Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnį;
- b) *Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė* – įmonė, kuriai reikėtų leidimo pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį arba Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnį, jei ji turėtų registruotą buveinę Bendrijoje;
- c) *perdraudimo įmonė* – įmonė, išskyrus draudimo įmonę arba Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę, kurios pagrindinė veikla – prisiimti riziką, kurią perleidžia draudimo įmonė, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė arba kitos draudimo įmonės;

- d) *patronuojanti įmonė* – patronuojanti įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB ⁽¹⁾ 1 straipsnyje, arba bet kuri įmonė, kuri, kompetentingų institucijų nuomone, veiksmingai daro lemiamą įtaką kitai įmonei;
- e) *dukterinė įmonė* – dukterinė įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, ir bet kuri įmonė, kuriai, kompetentingų institucijų nuomone, patronuojanti įmonė veiksmingai daro lemiamą įtaką. Visos dukterinių įmonių dukterinės įmonės taip pat laikomos patronuojančios įmonės, kuri vadovauja toms įmonėms, dukterinėmis įmonėmis;
- f) *dalyvavimas* – dalyvavimas, apibrėžtas Direktyvos 78/660/EEB ⁽²⁾ 17 straipsnio pirmame sakinyje, arba tiesioginis ar netiesioginis 20 % arba daugiau balsavimo teisių ar įmonės kapitalo kontroliavimas;
- g) *dalyvujančioji įmonė* – įmonė, kuri yra arba patronuojanti įmonė arba kita įmonė, turinti dalyvavimo teises;
- h) *susijusi įmonė* – dukterinė įmonė arba kita įmonė, kurioje turima dalyvavimo teisių;
- i) *draudimo kontroliuojančioji bendrovė* – patronuojanti įmonė, kurios pagrindinė veikla – įsigyti ir turėti dalyvavimo teises dukterinėse įmonėse, kurios yra išimtinai draudimo įmonės arba daugiausia draudimo įmonės, perdraudimo įmonės arba kurios yra Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės, o tarp šių dukterinių įmonių bent viena yra draudimo įmonė;
- j) *mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji bendrovė* – patronuojanti įmonė, išskyrus draudimo įmonę, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę, perdraudimo įmonę ir draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, tarp kurios dukterinių įmonių bent viena yra draudimo įmonė;
- k) *kompetentingos institucijos* – nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymą ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti draudimo įmones.

(1) 1983 m. liepos 13 d. Septintoji Tarybos direktyva 83/349/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 193, 1983 7 18, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytas 1994 m. Stojimo aktu.

(2) 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtoji Tarybos direktyva 78/660/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų rūšių bendrovių metinės finansinės atskaitomybės (OL L 222, 1978 8 14, p. 11). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

2 straipsnis

Papildomos draudimo įmonių priežiūros taikymo atvejai

1. Be Direktyvų 73/239/EEB ir 79/267/EEB nuostatų, kurios nustato draudimo įmonių priežiūros taisykles ir pagal kurias valstybės narės prižiūri bet kurią draudimo įmonę, kuri yra dalyvujančioji įmonė bent vienoje draudimo ar perdraudimo ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje, valstybės narės taiko papildomą priežiūrą, nustatytą 5, 6, 8 ir 9 straipsniuose.

2. Kiekvienai draudimo įmonei, kurios patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, perdraudimo įmonė ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė, taikoma papildoma priežiūra, nustatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 6, 8 ir 10 straipsniuose.

3. Kiekvienai draudimo įmonei, kurios patronuojanti įmonė yra mišrios veiklos kontroliuojančioji bendrovė, taikoma papildoma priežiūra, nustatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 6 ir 8 straipsniuose.

3 straipsnis

Papildomos priežiūros taikymo sritis

1. Papildoma priežiūra pagal 2 straipsnį jokiū būdu nereiškia, kad kompetentingos institucijos privalo atlikti kiekvienos atskiros Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrios veiklos kontroliuojančiosios bendrovės ar perdraudimo įmonės prižiūrėtojo vaidmenį.

2. Papildoma priežiūra taikoma:

— draudimo įmonės susijusioms įmonėms,

— draudimo įmonėje dalyvaujančiosioms įmonėms,

— su draudimo įmonės dalyvujančiąja įmone susijusioms įmonėms,

minėtoms 5, 6, 8, 9 ir 10 straipsniuose.

3. Valstybės narės, vykdydamos 2 straipsnyje minimą papildomą priežiūrą ir nepažeisdamos I priedo 2.5 punkto ir II priedo 4 punkto nuostatų, gali nuspręsti tos priežiūros netaikyti įmonei, kurios registruota buveinė yra Bendrijai nepriklausančioje šalyje, jei būtinos informacijos perdavimui iškyla teisinės kliūtys.

Be to, kiekvienu atskiru toliau nurodytu atveju kompetentingos institucijos, atsakingos už papildomą priežiūrą, gali nuspręsti netaikyti įmonei 2 straipsnyje minimos papildomos priežiūros:

- jei įmonės, kuriai turėtų būti taikoma papildoma priežiūra, reikšmė, palyginti su draudimo įmonių papildomos priežiūros tikslais, yra nežymi,
- jei įmonės finansinės būklės įtraukimas būtų netikslingas arba klaidinantis draudimo įmonių papildomos priežiūros tikslų požiūriu.

4 straipsnis

Papildomą priežiūrą atliekančios kompetentingos institucijos

1. Papildomą priežiūrą atlieka valstybės narės, kurioje draudimo įmonė yra gavusi oficialų leidimą pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį ir Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnį, kompetentingos institucijos.
2. Kai draudimo įmonių, turinčių leidimą dviejose ar daugiau valstybių narių, patronuojanti įmonė yra ta pati draudimo kontroliuojančioji bendrovė, perdraudimo įmonė, Bendrijai nepriklausanti draudimo įmonė ar mišrios veiklos kontroliuojančioji bendrovė, atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos gali susitarti, kuri iš jų bus atsakinga už papildomą priežiūrą.
3. Kai valstybė narė turi ne vieną, o kelias kompetentingas institucijas draudimo ir perdraudimo įmonių riziką ribojančiai priežiūrai, tokia valstybė narė imasi būtinų priemonių veiklai tarp tų institucijų koordinuoti.

5 straipsnis

Informacijos turėjimas ir jos kokybė

1. Valstybės narės nurodo, kad kompetentingos institucijos reikalautų, jog kiekvienoje draudimo įmonėje, kuriai taikoma papildoma priežiūra, būtų atitinkami vidaus kontrolės mechanizmai, kurie teiktų visus duomenis ir informaciją, susijusią su tokia papildoma priežiūra.
2. Valstybės narės imasi visų atitinkamų priemonių užtikrinti, kad jų jurisdikcijoje nebūtų jokių teisinių kliūčių, trukdančių įmonėms, kurioms taikoma papildoma priežiūra, jų susijusioms įmonėms ir dalyvaujančiosioms įmonėms keistis bet kokia informacija tokios papildomos priežiūros tikslais.

6 straipsnis

Galimybė gauti informaciją

1. Valstybės narės numato, kad jų kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už papildomą priežiūrą, būtų prieinama visa informacija, susijusi su kokios nors draudimo įmonės, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra, priežiūros tikslais. Kompetentingos institucijos būtinos informacijos gali kreiptis tiesiai į atitinkamas 3 straipsnio 2 dalyje minimas įmones tik tuo atveju, jei tokios informacijos nesuteikė draudimo įmonė, nors jos buvo prašyta.

2. Valstybės narės numato, kad savo teritorijoje pačios kompetentingos institucijos ar per savo tuo tikslu paskirtus tarpininkus gali atlikti šio straipsnio 1 dalyje minimos informacijos patikrinimą vietoje:

- draudimo įmonėje, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra,
- tokios draudimo įmonės dukterinėse įmonėse,
- tokios draudimo įmonės patronuojančioje įmonėje,
- tokios draudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinėse įmonėse.

3. Kai pagal šį straipsnį vienos valstybės narės kompetentingos institucijos tam tikrais konkrečiais atvejais nori patikrinti svarbią informaciją apie įmonę, esančią kitoje valstybėje narėje, kuri yra draudimo įmonės, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra, susijusi draudimo įmonė, dukterinė įmonė, patronuojanti įmonė ar patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, jos privalo prašyti, kad tokį patikrinimą atliktų tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos. Tokį prašymą gavusios kompetentingos institucijos, neperžengdamos savo jurisdikcijos ribų, privalo patikrinimą atlikti pačios, leisti jį atlikti prašančioms kompetentingoms institucijoms arba leisti jį atlikti auditoriui ar ekspertui.

7 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Kai skirtingose valstybėse narėse įkurtos draudimo įmonės yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios arba turi bendrą dalyvaujančią įmonę, kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos viena kitos prašymu perduoda visą būtiną informaciją, kuri leistų ar palengvintų atlikti priežiūrą pagal šią direktyvą, ir savo iniciatyva perduoda visą informaciją, jų manymu, svarbią kitoms kompetentingoms institucijoms.

2. Kai draudimo įmonė ir kredito įstaiga, apibrėžta Direktyvoje 77/780/EEB ⁽¹⁾, ar investicinė firma, apibrėžta Direktyvoje 93/22/EEB ⁽²⁾, ar jos abi yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios arba turi bendrą dalyvaujančią įmonę, kompetentingos institucijos ir institucijos, valstybės įpareigotos prižiūrėti tas kitas įmones, privalo glaudžiai bendradarbiauti. Nepažeisdamos savo atitinkamų pareigų, tos institucijos viena kitai teikia informaciją, galinčią supaprastinti jų užduotį, ypač informaciją, kurią numato ši direktyva.

3. Pagal šią direktyvą gautai informacijai ir ypač informacijai, kuria kompetentingos institucijos keičiasi, kaip numatyta šioje direktyvoje, taikomas profesinio slaptumo, apibrėžto Direktyvos 92/49/EEB 16 straipsnyje ir Direktyvos 92/96/EEB 15 straipsnyje, reikalavimai.

8 straipsnis

Sandoriai grupės viduje

1. Valstybės narės numato, kad kompetentingos institucijos taikytų bendrąją priežiūrą sandoriams tarp:

- a) draudimo įmonės ir:
 - i) įmonės, susijusios su draudimo įmone;
 - ii) draudimo įmonėje dalyvaujančios įmonės;
 - iii) įmonės, susijusios su draudimo įmonėje dalyvaujančia įmone;
- b) draudimo įmonės ir fizinio asmens, turinčio dalyvavimo teises:
 - i) draudimo įmonėje arba bet kurioje su ja susijusioje įmonėje;
 - ii) įmonėje, dalyvaujančioje draudimo įmonėje;
 - iii) įmonėje, susijusioje su draudimo įmonėje dalyvaujančia įmone.

⁽¹⁾ 1977 m. gruodžio 12 d. pirmoji Tarybos direktyva 77/780/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (OL L 322, 1977 12 17, p. 30). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/13/EB (OL L 66, 1996 3 16, p. 15).

⁽²⁾ 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 6 11, p. 27). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/9/EB (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

Pirmiausia tai sandoriai dėl:

- paskolų,
- garantijų, ir nebalansiniai sandoriai,
- elementų, taikytinų mokumo atsargai,
- investicijų,
- perdraudimo operacijų,
- susitarimų pasidalyti sąnaudomis.

2. Šiuo tikslu valstybės narės reikalauja, kad draudimo įmonė kompetentingoms institucijoms pateiktų bent metinę ataskaitą apie svarbius sandorius, numatytus šio straipsnio 1 dalyje.

Jei remiantis šia informacija pasirodo, kad draudimo įmonės mokumui gresia ar gali grėsti pavojus, kompetentinga institucija privalo imtis atitinkamų priemonių šios draudimo įmonės lygiu.

9 straipsnis

Koreguoto mokumo reikalavimas

1. 2 straipsnio 1 dalyje minėtu atveju valstybės narės reikalauja, kad būtų atliktas koreguotas mokumo apskaičiavimas pagal I priedą.
2. Į apskaičiavimą, minimą šio straipsnio 1 dalyje, įtraukiamos visos susijusios įmonės, dalyvaujančiosios įmonės ir įmonės, susijusios su dalyvaujančiąja įmone.
3. Jei šio straipsnio 1 dalyje minimas apskaičiavimas parodo, kad koreguotas mokumas yra neigiamas, kompetentingos institucijos imasi atitinkamų priemonių konkrečios draudimo įmonės lygiu.

10 straipsnis

Perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės

1. 2 straipsnio 2 dalyje minėtu atveju valstybės narės reikalauja, kad papildomos priežiūros metodas būtų taikomas pagal II priedą.
2. 2 straipsnio 2 dalyje minėtu atveju į apskaičiavimą reikia įtraukti visas draudimo kontroliuojančiosios bendrovės susijusias įmones, perdraudimo įmonę ir Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę, kaip numatyta II priede.
3. Jei, remdamosi tokiu apskaičiavimu, kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinės draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar

Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės mokumui greisia ar gali grėsti pavojus, jos imasi atitinkamų priemonių tokios draudimo įmonės lygiu.

11 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2000 m. birželio 5 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.
2. Valstybės narės numato, kad šio straipsnio 1 dalyje minimos nuostatos pirmiausia būtų taikomos finansinių metų, prasidedančių 2001 m. sausio 1 d. arba tais kalendoriniais metais, finansinės atskaitomybės priežiūrai.
3. Valstybės narės, priimdamos šio straipsnio 1 dalyje minėtas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindines nuostatas.

5. Komisija iki 2006 m. sausio 1 d. Draudimo komitetui pateikia ataskaitą apie šios direktyvos taikymą, o prireikus ir apie tolesnio derinimo būtinybę.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

13 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1998 m. spalio 27 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. M. GIL-ROBLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

E. HOSTASCH

I PRIEDAS

DRAUDIMO ĮMONIŲ KOREGUOTO MOKUMO APSKAIČIAVIMAS

1. APSKAIČIAVIMO METODO PASIRINKIMAS IR BENDRIEJI PRINCIPAI

- A. Valstybės narės numato, kad 2 straipsnio 1 dalyje minimas draudimo įmonių koreguotas mokumas turi būti apskaičiuojamas vienu iš 3 punkte aprašytų metodų. Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos leistų ar įsakytų taikyti ne valstybės narės pasirinktą metodą, o kitą metodą, aprašytą 3 punkte.

B. **Proporcingumas**

Apskaičiuojant draudimo įmonės koreguotą mokumą, atsižvelgiama į proporcinę dalį, kurią dalyvaujančioji įmonė turi susijusiose įmonėse.

„Proporcinė dalis“ — tai arba dalyvaujančiosios įmonės tiesiogiai ar netiesiogiai turimo pasirašytojo kapitalo dalis, kai taikomas 1 arba 2 metodas, aprašytas 3 punkte, arba procentai, taikomi nustatant konsoliduotas ataskaitas, kai taikomas 3 metodas, aprašytas 3 punkte.

Tačiau nesvarbu, koks metodas būtų taikomas, kai susijusi įmonė yra dukterinė ir turi mokumo deficitą, būtina atsižvelgti į visą dukterinės įmonės mokumo deficitą.

Tačiau jei, kompetentingų institucijų manymu, patrunuojanti įmonė, kuriai priklauso kapitalo dalis, griežtai ir nedviprasmiškai atsako tik ta kapitalo dalimi, kompetentingos institucijos gali leisti atsižvelgti į dukterinės įmonės mokumo deficitą proporcingumo pagrindu.

C. **Mokumo atsargos elementų dvigubo užskaitymo panaikinimas**C.1. *Bendrieji mokumo atsargos elementų traktavimo principai*

Nesvarbu, koks metodas būtų taikomas draudimo įmonės koreguotam mokumui apskaičiuoti, būtina vengti, kad du kartus nebūtų užskaitomi įvairių draudimo įmonių mokumo atsargai taikytini elementai.

Dėl to apskaičiuojant draudimo įmonės koreguotą mokumą, kai 3 punkte aprašyti metodai to nenumato, būtina panaikinti šias sumas:

- tos draudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami vienos iš jos susijusių draudimo įmonių mokumo atsargai taikytini elementai,
- su ta draudimo įmone susijusios draudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami tos draudimo įmonės mokumo atsargai taikytini elementai,
- su ta draudimo įmone susijusios draudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami bet kurios kitos su ta draudimo įmone susijusios draudimo įmonės mokumo atsargai taikytini elementai.

C.2. *Tam tikrų elementų traktavimas*

Nepažeidžiant C.1 skirsnio nuostatų:

- su draudimo įmone susijusios gyvybės draudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, pelno rezervai ir būsimasis pelnas, ir
- su draudimo įmone susijusios draudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas,

apskaičiuojant gali būti užskaitomi tik tiek, kiek yra svarbūs tos susijusios įmonės mokumo atsargos reikalavimams patenkinti. Tačiau bet kuris pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis dalyvaujančiosios įmonės potencialų įsipareigojimą, visiškai neturi būti užskaitomas.

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės pasirašytas bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis potencialų susijusios draudimo įmonės įsipareigojimą, apskaičiuojant taip pat neužskaitomas.

Susijusios draudimo įmonės bet kuris pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis su ta pačia dalyvaujančiąja įmone susijusios kitos draudimo įmonės potencialų įsipareigojimą, į apskaičiavimą neįtraukiamas.

C.3. *Perkeliamumas*

Jei kompetentingos institucijos mano, kad tam tikri elementai, taikytini susijusios draudimo įmonės, išskyrus minėtąsias C.2 skirsnyje, mokumo atsargai, negali būti veiksmingai panaudoti dalyvaujančiosios draudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, būtinai mokumo atsargai padengti, tuos elementus galima įtraukti į apskaičiavimą tik tuo atveju, jei juos leidžiama panaudoti susijusios įmonės mokumo atsargos reikalavimams patenkinti.

C.4. *Elementų, minimų C.2 ir C.3, suma negali būti didesnė už susijusios draudimo įmonės mokumo atsargos reikalavimą.*

D. **Grupės viduje sukurto kapitalo neužskaitymas**

Apskaičiuojant koreguotą mokumą, neatsižvelgiama į jokių mokumo atsargai taikytinus elementus, kurie susidaro, kai abipusiškai vyksta finansavimas tarp draudimo įmonės ir:

- susijusios įmonės,
- dalyvaujančiosios įmonės,
- kitos su bet kuria iš jos dalyvaujančiųjų įmonių susijusios įmonės.

Be to, neatsižvelgiama į jokių elementą, taikytiną su draudimo įmone, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, susijusios draudimo įmonės mokumo atsargai, kai tas elementas susidaro iš abipusio finansavimo su bet kuria kita su ta draudimo įmone susijusia įmone.

Abipusis finansavimas vyksta ypač tuomet, kai draudimo įmonė arba bet kuri su ja susijusi įmonė turi akcijų kitoje įmonėje, kuriai tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso elementas, taikytinas pirmosios įmonės mokumo atsargai, arba duoda jai paskolą.

E. Kompetentingos institucijos privalo užtikrinti, kad koreguotas mokumas būtų apskaičiuojamas tokiu dažnumu, koks yra nurodytas Direktyvose 73/239/EEB ir 79/267/EEB draudimo įmonių mokumo atsargai apskaičiuoti. Turto ir įsipareigojimų vertė nustatoma pagal atitinkamas Direktyvų 73/239/EEB, 79/267/EEB ir 91/674/EEB ⁽¹⁾ nuostatas.

2. APSKAIČIAVIMO METODŲ TAIKYMAS

2.1. **Susijusios draudimo įmonės**

Koreguotas mokumas apskaičiuojamas pagal bendruosius principus ir metodus, nustatytus šiame priede.

⁽¹⁾ 1991 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 91/674/EEB dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 374, 1991 12 31, p. 7).

Taikant bet kurį metodą, kai draudimo įmonė turi daugiau nei vieną susijusią draudimo įmonę, koreguotas mokumas apskaičiuojamas integruojant kiekvieną iš tokių susijusių įmonių.

Esant kelių pakopų dalyvavimui (pavyzdžiui, kai draudimo įmonė yra dalyvaujančioji įmonė kitoje draudimo įmonėje, o ši taip pat yra dalyvaujančioji įmonė draudimo įmonėje), koreguotas mokumas apskaičiuojamas kiekvienos dalyvaujančiosios įmonės, turinčios bent vieną susijusią draudimo įmonę, lygiu.

Valstybės narės gali atsisakyti skaičiuoti draudimo įmonės koreguotą mokumą:

- jei įmonė yra kitos draudimo įmonės, turinčios leidimą toje pačioje valstybėje narėje, susijusi įmonė, ir, apskaičiuojant dalyvaujančiosios draudimo įmonės koreguotą mokumą, atsižvelgiama ir į tą susijusią įmonę, arba
- jei draudimo įmonė yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba perdraudimo įmonės, kurios registruota buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje kaip ir draudimo įmonė, susijusi įmonė, ir apskaičiuojant atsižvelgiama į draudimo kontroliuojančiąją bendrovę arba perdraudimo įmonę, ir į susijusią įmonę.

Valstybės narės taip pat gali atsisakyti skaičiuoti draudimo įmonės koreguotą mokumą, jei ji yra kitos draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, turinčios registruotą buveinę kitoje valstybėje narėje, susijusi įmonė ir jei atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos susitarė pavesti papildomos priežiūros vykdymą tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai.

Kiekvienu atveju toks atsisakymas galimas tik tuomet, kai kompetentingos institucijos įsitikina, jog į apskaičiavimus įtrauktų draudimo įmonių mokumo atsargos elementai yra tinkamai paskirstyti tarp tų įmonių.

Valstybės narės gali numatyti, kad tais atvejais, kai susijusi draudimo įmonė turi registruotą buveinę kitoje valstybėje narėje, o ne tos draudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, valstybėje narėje, apskaičiuojant turi būti atsižvelgiama į susijusios įmonės mokumo padėtį, kaip ją vertina tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos.

2.2. Susijusios perdraudimo įmonės

Apskaičiuojant draudimo įmonės, kuri yra dalyvaujančioji įmonė perdraudimo įmonėje, koreguotą mokumą, toji susijusi perdraudimo įmonė tik apskaičiavimo metu prilyginama susijusiai draudimo įmonei ir taikomi bendrieji principai bei metodai, aprašyti šiame priede.

Šiuo tikslu sąlyginis mokumo reikalavimas nustatomas kiekvienai susijusiai perdraudimo įmonei remiantis tomis pačiomis taisyklėmis, kurios nustatytos Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 2-5 dalyse arba Direktyvos 79/267/EEB 19 straipsnyje. Tačiau jei šias taisykles taikant kyla dideli sunkumai, kompetentingos institucijos gali leisti sąlyginį gyvybės mokumo reikalavimą apskaičiuoti remiantis pirmuoju rezultatu, nurodytu Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 3 dalyje. Tie patys elementai, minimi Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 1 dalyje ir Direktyvos 79/267/EEB 18 straipsnyje, pripažįstami ir sąlyginei mokumo atsargai. Turto ir įsipareigojimų vertė nustatoma pagal tas pačias taisykles, priimtas tose direktyvose ir Direktyvoje 91/674/EEB.

2.3. Tarpininkės draudimo kontroliuojančios bendrovės

Apskaičiuojant koreguotą mokumą draudimo įmonės, kuri per draudimo kontroliuojančiąją bendrovę turi dalyvavimo teises kokioje nors draudimo įmonėje, susijusioje perdraudimo įmonėje ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje, atsižvelgiama į tarpininkės draudimo kontroliuojančiosios bendrovės padėtį. Tik tokio apskaičiavimo metu, kuris atliekamas pagal šiame priede aprašytus bendrojo principus ir metodus, ši draudimo kontroliuojanti bendrovė prilyginama draudimo įmonei, kuriai taikomas nulinio mokumo reikalavimas ir tos pačios sąlygos, kurios nustatytos mokumo atsargos elementams Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 1 dalyje arba Direktyvos 79/267/EEB 18 straipsnyje.

2.4. Susijusios draudimo arba perdraudimo įmonės, kurių registruotos buveinės yra Bendrijai nepriklausančiose šalyse

A. Susijusios Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės

Apskaičiuojant koreguotą mokumą draudimo įmonės, kuri yra dalyvaujančioji įmonė Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje, tik šio apskaičiavimo metu ji prilyginama susijusiai draudimo įmonei ir taikomi šiame priede aprašyti bendrieji principai ir metodai.

Tačiau kai Bendrijai nepriklausanti šalis, kurioje yra tos įmonės registruota buveinė, reikalauja leidimo ir taiko tokius mokumo reikalavimus, kurie prilygsta bent reikalavimams, nustatytiems Direktyvoje 73/239/EEB arba 79/267/EEB, atsižvelgdamos į tų reikalavimų draudiminės apsaugos elementus, valstybės narės gali numatyti, kad apskaičiuojant reikia atsižvelgti į tos įmonės mokumo reikalavimus ir elementus tiems reikalavimams vykdyti, kurie nustatyti toje Bendrijai nepriklausančioje šalyje.

B. Susijusios Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės

Nepaisant 2.2 skirsnio, apskaičiuodamos draudimo įmonės, kuri dalyvauja perdraudimo įmonėje, turinčioje registruotą buveinę Bendrijai nepriklausančioje šalyje, koreguotą mokumą ir laikydamosi tų pačių sąlygų, nustatytų A punkte, valstybės narės gali numatyti, kad tos įmonės apskaičiavimuose būtina atsižvelgti į nuosavų lėšų reikalavimą ir elementus, taikytinus reikalavimui, nustatytam toje Bendrijai nepriklausančioje šalyje, vykdyti. Kai tokios nuostatos taikomos tik tos Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėms, sąlyginių nuosavų lėšų reikalavimas tai susijusiai perdraudimo įmonei ir elementai, taikytini tiems reikalavimams vykdyti, gali būti apskaičiuojami taip, lyg toji įmonė būtų tos Bendrijai nepriklausančios šalies susijusi draudimo įmonė.

2.5. Būtinios informacijos nebuvimas

Kai apie susijusią įmonę, turinčią registruotą buveinę valstybėje narėje ar Bendrijai nepriklausančioje šalyje, kompetentingos institucijos dėl kokios nors priežasties neturi informacijos, būtinos draudimo įmonės koreguotam mokumui apskaičiuoti, iš elementų, taikytinų koreguoto mokumo atsargai, būtina atimti tos įmonės buhalterinę vertę dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje. Tokiu atveju nerealizuoto pelno, susijusio su tokiu dalyvavimu, negalima užskaityti kaip koreguoto mokumo atsargai taikytino elemento.

3. APSKAIČIAVIMO METODAI

1 metodas: Atimties ir sudėties metodas

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės koreguotas mokumas — tai skirtumas tarp:

i) sumos:

- a) elementų, taikytinų dalyvaujančiosios draudimo įmonės mokumo atsargai; ir
- b) proporcingos dalies, kurią dalyvaujančioji draudimo įmonė turi elementuose, taikytinuose susijusios draudimo įmonės mokumo atsargai;

ir

ii) sumos:

- a) susijusios draudimo įmonės buhalterinės vertės dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje;
- b) dalyvaujančiosios draudimo įmonės mokumo reikalavimų ir
- c) susijusios draudimo įmonės mokumo reikalavimų proporcingos dalies.

Kai dalyvavimas susijusioje draudimo įmonėje, visas ar iš dalies, susideda iš netiesioginės nuosavybės, tuomet į ii punkto a papunktį įeina tokios netiesioginės nuosavybės vertė, atsižvelgiant į atitinkamas iš to kylančias turtines teises; o į i punkto b papunktį ir ii punkto c papunktį įeina elementų, taikytinų susijusios draudimo įmonės mokumo atsargai, ir susijusios draudimo įmonės mokumo reikalavimų atitinkamos proporcingos dalys.

2 metodas: Reikalavimo dedukcijos metodas

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės koreguotas mokumas — tai skirtumas tarp:

- i) elementų, taikytinų dalyvaujančiosios draudimo įmonės mokumo atsargai, sumos
- ir
- ii) sumos:
 - a) dalyvaujančiosios draudimo įmonės mokumo reikalavimų; ir
 - b) susijusios draudimo įmonės mokumo reikalavimų proporcingos dalies.

Vertinant mokumo atsargai taikytinus elementus, dalyvavimas pagal šią direktyvą vertinamas nuosavo turto metodu laikantis galimybės, išdėstytos Direktyvos 78/660/EEB 59 straipsnio 2 dalies b punkte.

3 metodas: Konsolidavimu paremtas apskaitos metodas

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės koreguotas mokumas apskaičiuojamas remiantis konsoliduotomis sąskaitomis. Dalyvaujančiosios draudimo įmonės koreguotas mokumas — tai skirtumas tarp:

mokumo atsargai taikytinų elementų, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis; ir

- a) dalyvaujančiosios draudimo įmonės mokumo reikalavimų ir susijusių draudimo įmonių mokumo reikalavimų atitinkamų dalių, paremtų procentais, kurie taikomi konsoliduotose sąskaitose, sumos;
- arba
- b) mokumo reikalavimų, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis.

Apskaičiuojant elementus, taikytinus mokumo atsargai, ir mokumo reikalavimus, remiantis konsoliduotais duomenimis, taikomos Direktyvų 73/239/EEB, 79/637/EEB ir 91/674/EEB nuostatos.

—

II PRIEDAS

DRAUDIMO ĮMONIŲ, KURIOS YRA DRAUDIMO KONTROLIUOJANČIOSIOS BENDROVĖS, PERDRAUDIMO ĮMONĖS AR BENDRIJAI NEPRIKLAUSANČIOS ŠALIES DRAUDIMO ĮMONĖS DUKTERINĖS ĮMONĖS, PAPILDOMA PRIEŽIŪRA

1. Kai yra dvi ar daugiau 2 straipsnio 2 dalyje minėtų draudimo įmonių, kurios yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, perdraudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės dukterinės įmonės ir yra įsteigtos skirtingose valstybėse narėse, kompetentingos institucijos užtikrina, kad šiame priede aprašytas metodas būtų taikomas nuosekliai.

Kompetentingos institucijos vykdo papildomą priežiūrą taip dažnai, kaip nustatyta Direktyvose 73/239/EEB ir 79/267/EEB dėl draudimo įmonių mokumo atsargos apskaičiavimo.

2. Valstybės narės draudimo įmonėms gali netaikyti šiame priede numatyto apskaičiavimo:

- jei draudimo įmonė yra kitos draudimo įmonės susijusi įmonė ir jei į ją atsižvelgiama darant tos kitos įmonės apskaičiavimus, kaip numatyta šiame priede,
- jei draudimo įmonė ir viena ar daugiau kitų draudimo įmonių, turinčių leidimą toje pačioje valstybėje narėje, turi tą pačią pirminę draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, perdraudimo įmonę ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę, ir į tą draudimo įmonę atsižvelgiama atliekant šiame priede numatytus vienos iš tokių kitų įmonių apskaičiavimus,
- jei draudimo įmonė ir viena ar daugiau kitų draudimo įmonių, turinčių leidimą toje pačioje valstybėje narėje, turi tą pačią pirminę draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, perdraudimo įmonę ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę ir jei yra sudarytas pagal 4 straipsnio 2 dalį susitarimas, leidžiantis kitos valstybės narės priežiūros institucijai vykdyti papildomą priežiūrą.

Jei yra pakopinis dalyvavimas (pavyzdžiui, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba perdraudimo įmonė, kuri pati nuosavybės teise priklauso kitai draudimo kontroliuojančiai bendrovei, perdraudimo įmonei ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonei), valstybės narės gali taikyti šiame priede pateiktus apskaičiavimus tik pagrindinės draudimo įmonės, kuri yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, perdraudimo įmonė ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė, lygiu.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad apskaičiavimai, analogiški I priede aprašytiems apskaičiavimams, būtų atliekami draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, perdraudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės lygiu.

Apskaičiavimo analogiškumas — tai bendrųjų principų ir metodų, aprašytų I priede, taikymas draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, perdraudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės lygiu.

Atliekant tik tokius apskaičiavimus, patrunuojanti įmonė traktuojama lyg ji būtų draudimo įmonė, kuriai taikoma:

- nulinis mokumo reikalavimas, kai yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė,
- sąlyginis mokumo reikalavimas, I priedo 2.2 skirsnyje numatytas perdraudimo įmonei, arba I priedo 2.4 skirsnio B pastraipoje numatytas perdraudimo įmonei, turinčiai registruotą buveinę Bendrijai nepriklausančioje šalyje,
- mokumo reikalavimas, pagal I priedo 2.4 skirsnio A pastraipos principus nustatomas Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonei,

ir tie patys reikalavimai dėl mokumo atsargai taikytinų elementų, kokie nustatyti Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 1 dalyje arba Direktyvos 79/267/EEB 18 straipsnyje.

4. Reikiamos informacijos nebuvimas

Kai apie susijusią įmonę, turinčią registruotą buveinę valstybėje narėje ar Bendrijai nepriklausančioje šalyje, kompetentingos institucijos dėl kokios nors priežasties neturi informacijos, būtinos šiame priede numatytiems apskaičiavimams atlikti, iš elementų, taikytinų šiame priede numatytiems apskaičiavimams, būtina atimti tos įmonės buhalterinę vertę dalyvaujančiojoje draudimo įmoneje. Tokiu atveju nerealizuoto pelno, susijusio su tokiu dalyvavimu, negalima užskaityti kaip koreguoto mokumo atsargai taikytino elemento.